

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
președinte: Ursache Petru
judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Timofti Vladimir, Alerguș
Constantin

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Reahovschi Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar din Federația Rusă, regiunea XXXXX, or. XXXXX, domiciliat în mun. Chișinău, str. XXXXX, XX, ap. X.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2013 – 16.11.2015;

Instanța de apel: 19.02.2016 – 31.03.2016;

Instanța de recurs: 23.02.2017 – 20.06.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, Reahovschi Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1), art. 311 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă formulată de Godea Iurie a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea de la Reahovschi Alexandr în beneficiul lui Godea Iurie 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. În rest acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că la 13 martie 2012 și 30 mai 2012, Reahovschi Alexandr în timp ce se afla în biroul 503 al CPs Rîșcani, mun. Chișinău, amplasat, pe str. Miron Costin, 5/1, mun. Chișinău, fiind recunoscut și audiat în calitate de parte vătămată, a fost preîntâmpinat pentru

răspunderea penală în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal. Astfel, a declarat că la 04 septembrie 2011, în jurul orelor 11:50, în timp ce se afla pe str. XXXXXXX, X, com. XXXXX, Godea Iurie, a.n.XXXX, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform Raportului de examinare medico-legală nr.2545/D din 26 august 2011, vătămări corporale medii. Ulterior la 21 decembrie 2012, urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012020467 a fost clasată, pe motivul că în acțiunile lui Godea Iurie nu există faptul infracțiunii. Hotărârea dată a fost menținută prin încheierea judecătorului de instrucție din 24 aprilie 2013 și a fost recunoscută legală ordonanța din 21 decembrie 2012 de clasare a urmării penale. Prin urmare s-a stabilit că fiind preîntâmpinat pentru răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal, pentru declarații mincinoase de fiecare dată când a fost audiat în calitate de parte vătămată, Reahovschi Alexandr a dat declarații mincinoase fapt confirmat prin cumul de probe care au stat la baza adoptării ordonanței de clasare a urmării penale pe cauza penală nr. 2012020467.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Reahovschi Alexandr a comis infracțiunea de declarație mincinoasă, adică prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată în cadrul urmării penale pe cauza penală nr. 2012020467, adică infracțiune prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

Tot el, la 29 decembrie 2012, având intenția de a face o denunțare falsă, intenționat, având scopul de a-l învinui pe Chirița Andrei de comiterea unei infracțiuni, fiind somat de răspunderea penală pe care o poartă conform prevederilor art. 311 Cod penal, a făcut o sesizare în scris organului de urmărire penală al CPR Dubăsari, prin care, a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Chirița Andrei, domiciliat în s. XXXXX, str. XXXXX, nr. X, r-nul XXXXXX, precum că acesta, în perioada 25 - 27 decembrie 2012, i-a sustras o monedă din aur la prețul de aproximativ 40000 lei, documente și lucruri personale, care se aflau în casa acestuia, astfel fiindu-i cauzată o pagubă materială în proporții considerabile.

În baza denunțului depus de către Reahovschi Alexandr, de către organul de urmărire penală al CPR Dubăsari la 31 decembrie 2012 a fost dispusă începerea urmării penale conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 360 alin. (2) Cod penal. Ulterior, în rezultatul acțiunilor de urmărire penală, la 30 ianuarie 2013, de către colaboratorii de poliție ai CPR Dubăsari, a fost efectuată cercetarea la fața locului domiciliului lui Chirița Andrei. Safeul dat, cu bunurile sus indicate, anterior fiind plasat la domiciliul lui Andrei Vicol, pentru păstrare, de către însăși Reahovschi Alexandr.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr, prin care a solicitat admiterea cererii, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost comisă de el.

3.1. În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- în acțiunile lui Reahovschi Alexandr lipsesc elementele componente de infracțiune văzute de art. 311 Cod penal, deoarece conform acestei componente latura obiectivă se realizează prin acțiunea de denunțare calomnioasă, care trebuie să fie făcută numai prin denunț. Această concluzie rezultă din conținutul termenului de denunțare, prin care se înțelege acțiunea de a denunța, de a face denunț, astfel alte acte de sesizare despre săvârșirea unei infracțiuni indicate în art. 262 Cod procedură penală sunt în afara incriminării din art. 311 Cod penal. Conform art. 3 alin. (2) Cod penal se interzice interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale;

- Reahovschi Alexandr a depus plângere și nu denunț, astfel acțiunea lui, privind plângerea depusă și conținutul ei, nu poate fi calificată conform art. 311 Cod penal;

- Reahovschi Alexandr a indicat direct în plângerea sa la cetățeanul Chirița Andrei precum, că ar fi comis infracțiunea ca fiind o presupunere, pentru ca organul de urmărire penală să efectueze examinarea faptului mai operativ, având ca reper inițial persoana acestuia și gospodăria lui, dar nu careva alte persoane necunoscute, în acest sens de a fi depistate bunurile în termen mai restrâns și de a acumula probe privind circumstanțele faptei. Denunțul însă, *presupune că persoana ce-l depune la organul de urmărire penală, indică direct că persoana ce a comis infracțiunea, adică vinovatul este văzut de persoana reclamantă că nemijlocit acesta a comis infracțiunea*, fapte la care Reahovschi Alexandr nu indică în plângerea sa și prin urmare acest document de sesizare, depus de Reahovschi Alexandr, nu este un denunț;

- dat fiind faptul că declarațiile lui Reahovschi Alexandr au fost depuse ca urmare a plângerii depuse, la fel declarațiile lui au fost depuse ca fiind convins că cetățeanul Chirița Andrei putea să-i ia bunurile sale, să le schimbe locul de aflare, adică fiind o deducție, o presupunere că infracțiunea a fost comisă de către cetățeanul Chirița Andrei, deoarece numai acesta avea posibilitatea de a deschide safeul;

- inculpatul nu a avut intenția de a duce în eroare organul de urmărire penală urmărind scopul de ai fi incriminată cetățeanului Chirița Andrei infracțiunea de sustragere a bunurilor;

- pe episodul cu Godea Iurii, temei pentru pornirea urmăririi penale a servit plângerea lui Reahovschi Alexandr (nu este indicată data depunerii), prin care solicită organele de poliție să atragă la răspundere (nu este concretizat care răspundere) pe cetățeanul Godea Iurie, deoarece la 04 septembrie 2011 a fost lovit de mașina ultimului și a fost maltratat. Plângerea este scrisă în limba română pe care Reahovschi Alexandr nu o posedă, scrisul nu este al lui. Translator la întocmirea plângerii nu a fost asigurat;

- fiind recunoscut în calitate de parte vătămată, Reahovschi Alexandr nu a fost asigurat cu un translator;

- declarațiile depuse de Reahovschi Alexandr în limba rusă în calitate de parte vătămată conțin acele circumstanțe pe care el le ține minte că au fost aplicate față de dânsul;

- la 21 decembrie 2012 de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău domnul Călugăreanu Vitalie prin ordonanță a fost încetată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012020467. Unul din motivele de bază a încetării urmării penale a fost concluzie expertizei medico-legale nr. 1197/D din 05 iulie 2012, prin care greșit s-a constatat că vechimea fracturii este de o durată mai timpurie, decât cele indicate în plângere;

- nefiind de acord cu concluziile expertizei medico-legale, Reahovschii Alexandr s-a adresat procurorului ce investiga cauza dată cu solicitarea de a se numi expertiză medico-legală în comisie, cu prezentarea suplimentară a clișeelor radiologice. A primit refuz. Reahovschii Alexandr nefiind de acord cu refuzul procurorului și cu concluziile expertizei sus menționate, în mod particular s-a adresat cu cerere la Centrul de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii Moldova cu solicitarea de a petrece o expertiză medico-legală în comisie, pentru a înlătura erorile privind vechimea leziunilor corporale depistate la el. Pentru soluționarea deplină și obiectivă Reahovshii Alexandr a prezentat experților clișeele radiologice. Conform raportului de constatare medico-legală nr. 51 în comisie, comisia de experți medici-legiști constată și conchide următoarele: La descrierea suplimentară a radiografiilor cutiei toracice a lui Reahovschii Alexandr, se determină fractura coastei V pe stânga, linia axilară anterioară fără deplasare și a coastei VIII, linia scapulară pe stânga, vechimea cărora poate corespunde timpului indicat. Pe tomografia computerizată a toracelui și mediastinului, din 15 iunie 2012, ambele coaste sunt consolidate. Conform literaturii medicale, calosul osos a coastei fracturate se formează peste 3-5 săptămâni, după traumă;

- concluziile aduse de experții în comisie din raportul nr. 51 din 17 martie 2014, combat concluziile anterioare aduse în rapoartele de expertize, deoarece experților nu li s-a adus la dispoziție spre examinare clișeele radiologice, ce a și dus la concluzii greșite, incomplete;

- urmărirea penală a fost efectuată superficial fără a fi cercetate toate circumstanțele, au fost comise unele erori, și pentru a emite o hotărâre obiectivă este necesar de a anula ordonanța de încetare a urmării penale dispusă la data de 21 decembrie 2012, cu dispunerea reluării urmării penale în baza art. 287 Cod de procedură penală;

- faptul că lui Reahovschi Alexandr la 04 septembrie 2011 i-au fost pricinuite leziuni corporale este dovedit prin certificatul de boală, prin Rapoartele de expertiză medico-legală din 26 octombrie 2011 nr. 2545/D, din 17 ianuarie 2012 nr. 3093/D, din 05 iulie 2012 nr. 1197/D, din 12 decembrie 2012 nr. 302, din 17 martie 2014 nr. 51, prin declarațiile lui Reahovschi Alexandr;

- urmărirea penală pe cauza dată a fost efectuată superficial, fără a se cerceta toate circumstanțele indicate de către Reahovschi Alexandr, fără a se cerceta când și în ce circumstanțe a fost maltratat. Experții nu au fost informați de toate circumstanțele și nu li s-au prezentat toate materialele privind leziunile corporale primite de către Reahovschi Alexandr. În plânga sa Reahovschi

Alexandr solicită doar ca organele de drept să reacționeze și să intervină pentru a-l proteja;

- organul de urmărire penală eronat a apreciat plângerea și declarațiile în calitate de parte vătămată a lui Reahovschi Alexandr și greșit a concluzionat că dânsul a prezentat careva declarații mincinoase, ce a și dus la punerea nelegală a inculpatului sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal;

- Reahovschii Alexandr nefiind de acord cu concluziile procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012020467, a depus cereri de reluare a urmăririi penale, la 12 februarie 2013; la 18 ianuarie 2014; la 21 martie 2014; la 22 aprilie 2014; la 30 aprilie 2014; la 25 iunie 2014. La 24 aprilie 2013 prin încheierea judecătorului de instrucție a fost recunoscută legală ordonanța procurorului din 21 decembrie 2012 de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012020467;

- Reahovschi Alexandr, atât cu ordonanța procurorului de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012020467 din 21 decembrie 2012, cât și cu încheierea instanței de judecată din 24 aprilie 2013 nu a fost adus la cunoștință în limba pe care o posedă, nu i-au fost traduse documentele sus menționate de un translator;

- ordonanța de încetare a urmăririi penale din 21 decembrie 2012 nu servește în mod automat temei de pornire a urmăririi penale în privința persoanei, care dispunând de dreptul prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală de acces la justiție a solicitat organului de urmărire penală de a primi măsuri ce i-au încălcat drepturile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit corect, că starea de fapt și acțiunile inculpatului Reahovschi Alexandr se încadrează corect în dispoziția art. 312 alin. (1) Cod penal și 311 alin. (1) Cod penal.

A menționat instanța de apel că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe administrate la dosar, și anume:

- declarațiile părții vătămate Godea Iurii în baza art. 312 alin. (1) Cod penal;

- declarațiile părții vătămate Chirița Andrei în baza art. 311 alin. (1) Cod penal;

- declarațiile martorului Vicol Andrei;

- declarațiile martorului Chetrușa Sergiu;

- declarațiile martorului Dorofeev Alexandr;

- procesul-verbal de ridicare din 17 iunie 2013, prin care a fost ridicat din cadrul cauzei penale nr. 2013021428, copii de pe următoarele acte procedurale din cauza penală nr. 2013021428: ordonanța de pornire a urmăririi din 12 martie 2012 pe 1 filă; plângerea lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă; declarația

lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă; procesul verbal de audierea a părții vătămate Reahovschi Alexandr din 13 martie 2012 pe 4 file; procesul-verbal de audierea suplimentară a părții vătămate Reahovschi Alexandr pe 2 file; ordonanța de încetare a urmăririi penale din 21 decembrie 2012 pe 4 file; încheierea judecătorului de instrucție din 24 aprilie 2012 pe 6 file;

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 12 decembrie 2012 pe 10 file (f. d. 18);

- procesul-verbal de examinare din 18 iunie 2013, prin care au fost examinate copii de pe următoarele acte procedurale din cauza penală nr. 2013021428: ordonanța de pornire a urmăririi din 12 martie 2012 pe 1 filă; plângerea lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă; declarația lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă; procesul-verbal de audierea a părții vătămate Reahovschi Alexandr din 13 martie 2012 pe 4 file; procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Reahovschi Alexandr pe 2 file; ordonanța de încetare a urmăririi penale din 21 decembrie 2012 pe 4 file; încheierea judecătorului de instrucție din 24 aprilie 2012 pe 6 file; Raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 12 decembrie 2012 pe 10 file (f. d. 19);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor materiale de probe din 18 iunie 2013, prin care copiile ridicate din cauza penală nr.2012020467 au fost atașate și recunoscute ca corp delict și anume: ordonanța de pornire a urmăririi din 12 martie 2012 pe 1 filă; plângerea lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă; declarația lui Reahovschi Alexandr pe 1 filă;

- proces-verbal de audierea a părții vătămate Reahovschi Alexandr din 13 martie 2012 pe 4 file; proces-verbal de audiere suplimentară părții vătămate Reahovschi Alexandr pe 2 file; ordonanța de încetare a urmăririi penale din 21 decembrie 2012 pe 4 file; încheierea judecătorului de instrucție din 24 aprilie 2012 pe 6 file; Raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 12 decembrie 2012 pe 10 file (f. d. 20).

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că vina lui Reahovschi Alexandr, a fost demonstrată pe deplin, declarațiile părții vătămate Godea Iurii, declarațiile părții vătămate Chirița Andrei, declarațiile martorilor coroborând cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, neexistând divergențe între cele declarate de aceștia la urmărirea penală și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și de apel.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării privind lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 311 Cod penal, or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 311 Cod penal se realizează prin acțiunea de denunțare calomnioasă, care trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: acțiunea de denunțare trebuie să fie calomnioasă, adică să nu corespundă adevărului; caracterul mincinos al denunțării trebuie să se refere în mod obligatoriu la situația persoanei învinuite, căreia i se pune în seamă o infracțiune inexistentă ori o faptă reală, care nu constituie infracțiune, însă prin falsificarea trăsăturilor ei se prezintă ca infracțiune.

Concomitent reiterează Colegiul că, dacă în denunț făptuitorul nu învinuiește o persoană concretă, nu există infracțiune de denunțare calomnioasă. *Se consideră îndeplinită această cerință nu numai atunci când în denunț se indică numele, prenumele și adresa persoanei învinuite pe nedrept, ci și atunci când se indică informații care duc direct la identificarea persoanei învinuite.* De exemplu, în denunț se descrie înfățișarea persoanei învinuite, numărul de înregistrare a autoturismului acesteia, postul pe care îl ocupă ea etc. numai în cazul în care acțiunea de denunțare calomnioasă satisface toate cerințele menționate, ea poate constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii de denunțare calomnioasă.

Astfel, instanța de apel a menționat, că corect instanța de fond a reținut, că *inculpatul direct a indicat în denunț*, fiind avertizat, potrivit art. 311-312 Cod penal, că Chirița Andrei a furat documente și moneda de aur.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul apărării expus în pct. 3.2. din prezenta decizie precum că plângerea nu este scrisă de către Reahovschi Alexandr, iar la întocmirea plângerii nu a fost asigurat cu translator, or, ulterior inculpatul Reahovschi Alexandr fiind audiat în calitate de parte vătămată a dat declarații în limba rusă, pe care o cunoaște bine și a susținut cele declarate anterior, care în urma raportului de expertiză medico-legală nu și-au găsit confirmare, ceea ce ca consecință a dus la încetarea urmăririi penale și la respingerea plângerii depuse de inculpatul Reahovschi Alexandr ca fiind neîntemeiată.

A mai menționat instanța de apel, că instanța de fond corect a stabilit vinovăția încriminată inculpatului Reahovschi Alexandr, au fost audiate părțile vătămate pe ambele capete de învinuire, fiind stabilit cu certitudine că declarațiile date în calitate de parte vătămată de către inculpat nu corespund adevărului, respectiv a fost calomniat și depuse declarații mincinoase false, astfel probele administrate și cercetate cu certitudine indică la faptul că inculpatul a comis infracțiunile imputate.

Totodată, instanța de apel a specificat că apelul declarat de către avocatul Popescu Ion în interesele inculpatului Reahovschi Alexandr este unul nemotivat, or, în vederea solicitării casării sentinței nu sunt prezentate careva temeiuri, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de fond, s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității nemijlocirii.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, ori persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesuală penală.

Totodată, negarea vinovăției nu poate fi reținută, în condițiile în care, pe învinuirea adusă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate a fost probată cert prin probe pertinente, admisibile, utile și concludente, după cum s-a indicat mai sus, astfel încât, simpla afirmare a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr,

iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente și justificarea acțiunilor sale, nu poate influența convingerea bazată pe probe incontestabile.

Instanța de apel a mai reiterat că prima instanță corect a constatat existența temeiului legal privind încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală, or, conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiune au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) și art. 311 alin. (1) Cod penal, se califică ca ușoare, iar inculpatul Reahovschi Alexandr a comis infracțiunea imputată prevăzută de art. 311 alin. (1) Cod penal, la data de 29 decembrie 2012 și cea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal la 13 martie 2012 și 30 mai 2013, astfel corect instanța de fond a reținut, că până la pronunțarea sentinței a expirat termenul de tragere la răspundere penală.

La fel, instanța de apel a statuat, că prima instanță corect a dispus admiterea parțială a acțiunii civile depusă de Gorea Iurii, reținând că solicitarea acestuia privind încasarea de la inculpat a prejudiciului material cauzat în sumă de 4796, 15 lei nu este pasibilă de admis, or, prejudiciu pretins nu este în legătură de cauzalitate cu infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

Cu referirea la solicitarea părții vătămate Gorea Iurii privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a reținut, că just instanța de fond a constatat că urmare a acțiunilor ilicite ale inculpatului Reahovschi Alexandr, părții vătămate i s-a cauzat prejudiciu moral, totodată corect a micșorat cuantumul prejudiciului moral până la suma de 10000 lei, or, la calcularea cuantumului s-a luat în considerație comportamentul inculpatului, și anume că vina nu a recunoscut-o, nu și-a conștientizat caracterul infracțional al acțiunilor sale, statutul social al inculpatului cât și statutul social al părții vătămate, principiului proporționalității, cât și necesitatea respectării echității sociale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 31 mai 2016 declară recurs ordinar avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, cât și încălcarea art. 6 paragraful 1 CEDO, art. 13 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 20 din Constituția Republicii Moldova a indicat următoarele argumente:

- instanțele de judecată superficial au motivat respingerea probelor apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia și motivele pentru care instanța a respins probele apărării. Instanțele de judecată erau obligate să dea apreciere fiecărei probe a apărării în coroborare cu alte probe ale pricinii, însă instanțele de judecată pur și simplu le-au ignorat;

- inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii, vina acestuia nu a fost demonstrată și nu poate fi întemeiată pe contradicții, erori și greșeli;

- instanța de apel, atât la judecarea cauzei, cât și în textul deciziei s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evolua în concret motivele invocate de apelant și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special fără a înlătura apărările inculpatului și fără a respecta prevederile art. 419 Cod de procedură penală, conform cărora rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță;

- nepronunțarea asupra erorii comise de instanțe, este o eroare de drept comisă la judecarea cauzei, este un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente și a afectat hotărârea atacată, astfel nu s-a respectat dreptul la un proces echitabil, care este garantat de articolul 6 paragraful 1 din Convenția pentru Apărarea Dreptului Omului și Libertăților Fundamentale;

7. Procurorul și partea vătămată Godea Iurie prin referințele depuse au solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că asupra motivelor invocate de către recurent s-au expus instanțele ierarhic inferioare.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeuri de drept pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

8.1. Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului

declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeuriile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel, judecând apelul avocatului declarat în numele inculpatului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Reahovschi Alexandr în săvârșirea infracțiunilor incriminate, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul penal atestă că în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeuriile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către avocat în numele inculpatului, precum și motivele adoptării soluției.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Reahovschi Alexandr a comis infracțiunile prevăzute de art. 312 alin. (1) și 311 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că judecând apelul avocatului declarat în

numele inculpatului, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că apelul declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr este unul nemotivat, or, în vederea solicitării casării sentinței nu sunt prezentate careva temeiuri, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de fond, s-a înfăptuit sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiul contradictorialității și nemijlocirii.

Mai mult decât atât, Colegiul lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 6 din decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

8.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Reahovschi Alexandr în baza art. 312 alin. (1) și 311 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului Reahovschi Alexandr decât cele incriminate conform art. 312 alin. (1) și 311 alin. (1) Cod penal, respectiv în situația în care inculpatul Reahovschi Alexandr nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul lărgit nu consideră posibilă reîncadrarea

acțiunilor inculpatului într-o altă normă penală, deoarece potrivit prevederilor art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

9. Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Reahovschi Alexandr împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Reahovschi Alexandr XXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 iulie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin